

Asia C-36/92 P

**Samenwerkende Elektriciteits-produktiebedrijven NV (SEP)
vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio**

Kilpailu – Hallinnollinen menettely – Päätös yritykselle osoitettavasta tietojen-
saantipyynnöstä – Tarvittavat tiedot – Suhteellisuusperiaate ja jäsenvaltioiden
salassapitovelvollisuus

Tuomion tiivistelmä

1. *Kilpailu – Hallinnollinen menettely – Komission asetuksen N:o 17 soveltami-
sen nojalla saamat tiedot – Tietojen toimittaminen jäsenvaltioiden toimivaltai-
sille viranomaisille – Salassapitovelvollisuus – Jäsenvaltioiden viranomaisten
velvollisuus pitää salassa komission niille toimittamat luottamukselliset tiedot
– Ulottuvuus – Rajat
(Neuvoston asetuksen N:o 17 10 ja 20 artikla)*
2. *Muutoksenhaku – Valitusperusteet – Tuomion perustelut, jotka ovat yhteisön
oikeuden vastaisia – Muiden oikeudellisten perustelujen vuoksi perusteltu
tuomiolauselma – Valituksen hylkääminen*
3. *Kilpailu – Hallinnollinen menettely – Liikesalaisuuksien suoja – Mahdollisuus
vedota liikesalaisuuksien suojaan kansallisiin viranomaisiin nähden – Komis-
sion harkintavalta – Asianomaisen yrityksen oikeudet – Oikeus tehokkaaseen
oikeussuojaan – Liikesalaisuuksien suojaan ei voida vedota sellaisen päätök-
sen osalta, jossa määrätään asiakirjan toimittamisesta komissiolle – Lii-
kesalaisuuksien suoja ei ole rikottu
(ETY:n perustamissopimuksen 214 artikla; neuvoston asetuksen N:o 17 10,
11 ja 20 artikla)*
1. Vaikka kilpailusääntöjen sovelta- asetuksen N:o 17 10 artiklan
mismenettelyssä komission on mukaan toimitettava jäsenvaltioi-

den toimivaltaisille viranomaisille jäljennökset tärkeimmistä asiakirjoista, jotka on toimitettu sille, mainitut viranomaiset eivät mainitun asetuksen 20 artiklan nojalla saa ilmaista tietoja, jotka on saatu mainittua asetusta sovellettaessa ja jotka luonteensa perusteella ovat salassa pidettäviä. Mainitulla tietojen ilmaisemiskiellolla ei kuitenkaan voida taata sitä, etteivät viranomaiset, joille tiedot osoitetaan, tai virkamiehet, jotka saavat ne tietoonsa tehtäväänsä hoitaessaan, ota huomioon kyseessä olevia tietoja. Yrityksille annettu menettelyllinen tae siitä, että viranomaiset saavat käyttää saatuja tietoja vain asianomaisen pyynnön tai tutkimuksen tarkoituksiin, ei saa johtaa siihen, että toimitettuja tietoja ei edes oteta huomioon.

Silloin kun komissio on määrännyt toimitettavaksi komissiolle yritysten välisen sopimuksen ja jäsenvaltio, jolle mainittu sopimus toimitetaan, on sellaisen kolmannen yrityksen valvova viranomainen, joka on yhden sopimuspuolena olevan yrityksen kilpailija, asetuksen 20 artiklassa asetetulla kiellolla käyttää saatuja tietoja ei estetä peruuttamattomia vaikutuksia, jotka liittyvät pelkästään siihen, että kilpaileva yritys tai valvova viranomainen tietävät mainitussa sopimuksessa määritellyt kauppaehtot. Niinpä ei voida edellyttää, että kansalliset

viranomaiset, jotka olisivat voineet lainmukaisesti tutustua mainittuun sopimukseen, eivät tosiasiallisesti ota mitenkään huomioon mainittuja kauppaehtoja silloin kun mainitut viranomaiset ja virkamiehet mahdollisesti päättävät sellaisen kilpailevan yrityksen kauppapolitiikasta, jonka valvovana elimenä ne toimivat. Asetuksen 20 artikla ei siis ole tehokas suoja kyseessä olevalle yritykselle.

2. Vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomioiden perustelut ovat joiltain osin yhteisön oikeuden vastaisia, valitus on hylättävä, jos tuomiolauselman tueksi on esitetty sellaisia muita perusteluita, että siitä ilmenevä lopputulos on perusteltu.
3. Vaikka kilpailusääntöjen soveltamisenmenettelyssä komission tulee asetuksen N:o 17 10 artiklan nojalla toimittaa jäsenvaltioiden viranomaisille jäljennökset asiakirjoista, jotka komission mielestä ovat sille toimitetuista asiakirjoista tärkeimmät, mainittua velvollisuutta voi rajoittaa yleinen periaate, jonka mukaan yrityksillä on oikeus liikesalaisuuteen; mainitun periaatteen ilmaisuja ovat perustamissopimuksen 214 artikla sekä useat mainitun asetuksen kohdat. Tilanne voi olla tällainen silloin kun yritys on ilmoittanut komissiolle tietyn asiakirjan luottamuksellisuudesta

kansallisiin toimivaltaisiin viranomaisiin nähden eikä tällainen väite ei ole täysin perusteeton.

Näin ollen komission tehtävänä on arvioida, sisältääkö tietty asiakirja liikesalaisuuksia. Annettuun yritykselle tilaisuuden ilmaista kantansa komission on tehtävä asiasta asianmukaisesti perusteltu päätös, joka on annettava yritykselle tiedoksi. Kun otetaan huomioon se, että asiakirjojen toimittamisesta sääntöjenvastaisesti kilpailijalle voi aiheutua erittäin vakavaa vahinkoa, komission on ennen päätöksensä täytäntöönpanoa annettava yritykselle mahdollisuus saattaa asia

yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi komission tekemien arviointien tutkimiseksi ja asiakirjojen toimittamisen estämiseksi.

Yritys voisi mahdollisesti vedota oikeuteensa liikesalaisuutensa suojaan tällaisen päätöksen kumoamiseksi nostetun kanteen yhteydessä, mutta ei sellaisen kanteen yhteydessä, joka koskee asetuksen 11 artiklan nojalla tehtyä päätöstä, jossa määrätään yritys toimittamaan asiakirja komissiolle, sillä velvollisuus toimittaa asiakirja ei välttämättä tarkoita, että asiakirja voidaan toimittaa kansallisille toimivaltaisille viranomaisille.